

**Joensuu
Reijola
Siirtoviemärin linjauksen
muinaisjäännösinventointi
2013**

**Timo Jussila
Timo Sepänmaa**

Kustantaja: Joensuun Vesi

Sisältö:

Perustiedot	2
Inventointi	3
Yleiskartta	4
Vanhoja karttoja	5
Valokuvia	6
Liite museoviranomaisille: inventoinnissa tarkastetut alueet:	7

Kansikuva: Viemäriinjan maastoa Rantalasta kaakkoon.

Perustiedot

Alue: Joensuun Reijolan ja Niittyлахden alueelle rakennettavan siirtoviemärin linjauksen alue Joensuun keskustan eteläpuolella. Alue pääosin entistä Pyhäselän kuntaa ja Muloн maakirjakylää Saimaan Pyhäselän länsirannalla.

Tarkoitus: Tarkistaa onko siirtoviemärin linjauksella muinaisjäännöksiä.

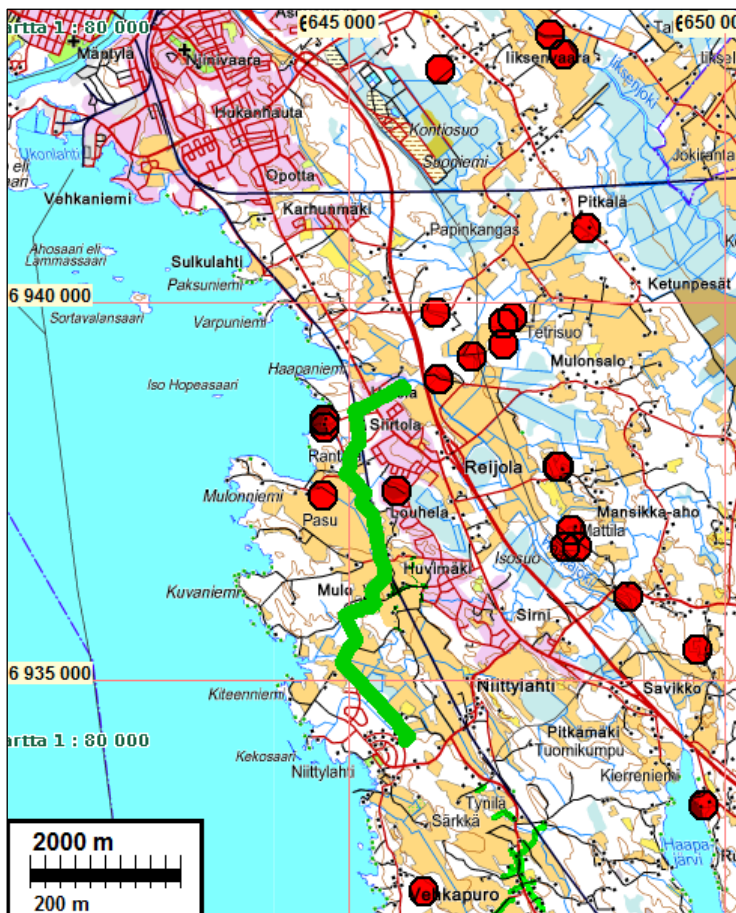
Työaika: Kenttätyöaika: lokakuun alussa 2013.

Kustantaja: Joensuun Vesi.

Tekijät: Mikroliitti Oy, Timo Jussila ja Timo Sepänmaa.

Aiemmat tutkimukset: Pesonen Petro, inventointi 2002 – Pyhäselän arkeologinen inventointi., Jussila ja Sepänmaa 2011, Reijolan osayleiskaava-alueen inventointi.

Tulokset: Alueelta tunnettiin ennestään viitisen kiviesineen löytöpaikkaa jotka kaikki satojen metrien etäisyydellä viemäriinjansta. Kiviesineet on löydetty maastoista jotka viittaavat siihen että ne on hukattu veteen. Viemäriinjan menee läheltä (hieman vajaa 100 m) kahta vanhaa talotonttia, mutta maastoissa jossa tuskin on rakennuksia voinut olla. Viemäriinjan kohdalla ja liepeillä ei havaittu kiinteitä muinaisjäännöksiä tai muita merkittäviä ”arkeologisia” jäännöksiä.

Tutkittu viemäriinjan vihreällä. Lähialueen muinaisjäännökset ja irtolöytöpaikat punaisella pallolla.

Inventointi

Inventoinnin maastotyö suoritettiin lokakuun alussa v. 2013 parin päivän aikana, tutkimuksen kannalta hyvissä olosuhteissa. Viemäriinjan sijoittuu alueelle joka inventoitiin v. 2011. Tuolloin alueelta pyrittiin kartan ja maastohavaintojen perusteella paikantamaan muinaisjäännöksille soveliaita alueita ja käytiin läpi maastot joista olisi mahdollista löytää pyyntikulttuurin rantasidonnaisia asuinpaikkoja sekä tarkasteltiin hist. ajan asutukseen liittyviä potentiaalisia paikkoja ja maastoja. V. 2011 inventoinnissa tarkasteltiin myös maastoja siirtoviemäriinjan läheisyydessä. Nyt siirtoviemäriinjan tarkastettiin maastossa kattavasti, vaikka se suurimman osan matkastaan kulkee alueilla ja maastoissa joista v. 2011 ei arveltu mitään arkeologisesti merkittävää olevan mahdollista löytää.

Mulon kylä on asutettu ennen 1600-luvun lopun ns. ruptuurisotaa, jolloin kylässä yhdeksän yksittäistaloa. Alueella on todennäköisesti sijainnut ortodoksikalmisto. Kivikaudella viemäriinjan alue on ollut suuren osan aikaa veden alla. Muinais-Saimaan korkein ranta on alueella nykyisellä n. 86,5 m tasolla. Alueen maasto on kauttaaltaan kivikkoista tai alavaa ja kosteaa peltoa sekä soista metsää, pohjamaaperän ollessa savea tai hiesua. Linjan alueella ei havaittu pyyntikulttuurin asuinpaikoille tyypillistä tai hyvin soveltuvaa maastoa.

Viemäriinjan kulkee huomattavan osan matkastaan nykyisten teiden vierustaa, radan vierellä, sekä eteläpäässä alavasa ja tasaisessa suometsässä. Koskematonta ja häiriintymätöntä maastoa linjalla on vain vähän ja nekin enimmiltä osin piirteettömissä ja kivikkoisessa tai soisessa metsämaastossa. Yleiskuva on, että linjan maasto on enimmiltä osin eri tavoin rakennettua ja arkeologin näkökulmasta ”myllättyä”.

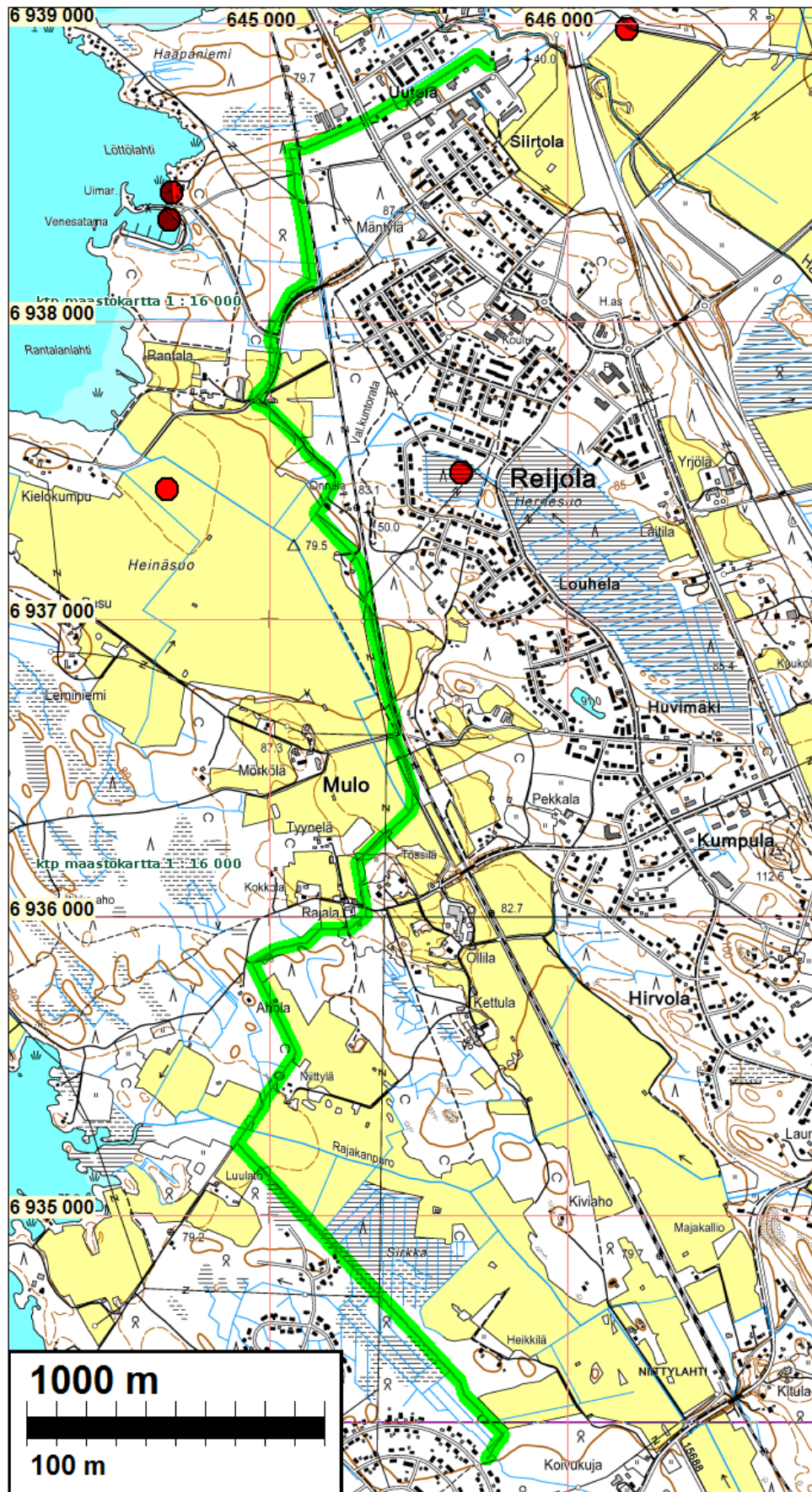
Linja kulkee kahden vanhan talotontin läheltä – kuitenkin liki sadan metrin etäisyydellä niistä. Pohjoisessa linja kulkee Ahlbackan (nyk. Rantala) talon itäpuolella pellossa, tien laidalla, tilakeskuksesta ja vanhasta tontista n. 50 m etäisyydellä. Ahlbacka ei ole kylän vanhimpien talojen joukossa (rek no 27). Pelto tilakeskuksen itäpuolella oli kynnetty ja helposti havainnoitavissa. Pellossa ei havaittu mitään merkkejä joka voisi viitata muinaisjäännökseen. Keskivaiheilla viemäriinjan kiertää mäen juurta pellon reunassa jonka lakialueella on vanha Tossilan talotontti. Pelto oli nurmella mutta pellon reunamalla metsän puolella ei havaittu mitään mainittavaa.

Linja tarkastettiin maastossa liki kattavasti. Eteläosan suoaluetta ei tarkemmin katsottu ja samoin osa radan kupeessa kulkevaa osuutta katsottiin vain kauempaa. Huolimatta arkeologin näkökulmasta keinoista maastosta tehtiin metsäalueilla siellä täällä satunnaisia koekuoppia ja pelloilla käsikairauksia. Missään ei havaittu mitään merkkejä muinaisjäännöksistä. Linjan kohdalle ei myöskään osunut mitään modernia vanhemmaksi oletettavia viljelyhistoriallisia jäänteitä.

Porvoo 4.12.2013

Timo Jussila

Yleiskartta

Siirtoviemäriin viereinen vihreällä. Punaiset pallot ovat kiviä kautaisia irtolöytöpaikkoja.

Valokuvia

Rantalan itäpuoleista peltoa jossa viemäriinija kulkee tien vartta. Pohjoiseen.

Radan vartta Mulossa, missä viemäriinija kulkee radan varressa. Pohjoiseen ja alla etelään.

Liite museoviranomaisille: inventoinnissa tarkastetut alueet:

Koko viemäriinjan alue tutkittiin ja arvioitiin kokonaisuudessaan eri menetelmin. Tarkemmin maastossa tarkastettiin kartalla sinisellä korostuksella esitetyjä alueita.

Kartan tulkinnassa on syytä ottaa huomioon alla lueteltuja seikkoja. Kartan esittämät tarkastetut alueet voivat olla tulkinnan varaisia, riippuen siitä mitä tarkastetulla alueella tarkoitetaan ja miten se käsitetään. Kartalla sinisellä korostettu on peitoltaan keskimääräinen yleistyys siitä maastosta mitä on tarkemmin katsottu, koska maastossa ei systemaattisesti dokumentoitu:

- katseen ulottuvaisuutta (paikoin satojen metrien päähän, paikoin muutaman metrin)
- katveita ja esteitä katseen tiellä
- katsesuuntia
- katseen intensiivisyyttä, tarkoitusta, havainnointikykyä ja –mahdollisuuksia katsomishetkellä
- kohtia missä viivytettiin kauemmin tai missä vain riennettiin eteenpäin (pääkulkusuunnassa).
- kairanpistoja, koekuoppia, avoimia maastonkohtia, peitteistä maastoa.

Alla oleva kartta pyrkii noudattamaan Suomen arkeologisten kenttätöiden laatuvaatimusta.

